

अपरेद्युश् च तस्य 'एत्य नृपस्य 'आस्थानवर्तिनः
 मल्लिणां संनिधौ विप्रो द्वारि चक्रन् कश्चन । 28
 अत्रक्ष्णम् अटव्यां मे पापैर् गोपालकैः प्रभो
 पुत्रस्य चरणोच्छेदो विहितः कारणं विना । 29
 तच्च कृत्वा तत्क्षणां द्वित्रान् वष्टभ्य 'आनाय्य भूपतिः
 गोपालकान् स पप्रह, ततस् ते ऽप्य् एवम् अब्रुवन् । 30
 देव गोपालका भूत्वा क्रीडामो विजने वयं,
 तत्र 'एको देवसेनाख्यो मध्ये गोपालको ऽस्ति नः । 31
 एकदेशे च सो ऽटव्याम् उपविष्टः शिलासने,
 राजा युष्माकम् अस्मि 'इति वक्त्य् अस्मान् अनुशास्ति च । 32
 अस्मन्मध्ये च केनापि तस्य 'आज्ञा न विलंघ्यते,
 एवं गोपालको ऽरण्ये राज्यं स कुरुते प्रभो । 33
 अद्य च 'एतस्य विप्रस्य तनयस् तेन वर्त्मना
 गहन् गोपालराजस्य प्रणामं तस्य न 'अकरोत् । 34
 मा गास् त्वम् अप्रणम्य 'इति राजादिशेन जल्पतः
 अस्मान् विधूय सो ऽयासीच् हासितो ऽपि हसन् बटुः । 35
 ततस् तस्य 'अविनीतस्य पादच्छेदेन निग्रहं
 कर्तुं गोपालराजेन वयम् 'आज्ञापिता बटोः । 36
 धावित्वा च ततो ऽस्माभिश् हिन्नो ऽस्य चरणाः प्रभो,
 अस्मादृशः प्रभोर् 'आज्ञां को ऽतिलङ्घयितुं क्षमः । 37